

ضرغامی:

پیگیر ماجرای مفقود شدن فرش های سعدآباد هستیم



وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی درخصوص مفقود شدن فرش های ساختمان حافظیه سعدآباد که گفته می شود بیش از ۴۸ تخته فرش چند سال پیش از این مجموعه خارج شده است، گفت: این پروژه پرونده ای ست که به سال ۹۴ و ۹۵ مربوط می شود با اینکه در دوره مانپوده امادستور بررسی آن را دادم. به گزارش ایلنا، عزت الله ضرغامی افزود: حراست وزارت خانه بعد از صحبت های مختلفی که با نهادهای مختلف داشت؛ گزارشی ارائه داد که هنوز قابل استناد نیست همچنین بخشی از کاخ سعد آباد که گفته می شود این اتفاق درش آن افتاده در اختیار میراث فرهنگی نیست و در اختیار دستگاه های دیگری است. اما حتما اطلاعات کسب شده در اختیار عموم مردم قرار می گیرد تا در جریان اصل ماجرا قرار گیرند.

■ ■ ■

تعلیق و تبعید تحصیلی برای

۸ دانشجوی دانشگاه علوم پزشکی تبریز پس از اعتراض دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تبریز به مسمومیت های گسترده ی دانش آموزان، شورای انضباطی وزارت بهداشت برای تعداد زیادی از دانشجویان احکام سنگین تعلیق و محرومیت از تحصیل صادر کرد طی روزهای گذشته ۸ دانشجوی علوم پزشکی دانشگاه تبریز توسط کمیته ی انضباطی به تعلیق های طولانی مدت و تبعید تحصیلی به شهرهای اهواز، سمنان، کاشان، ارومیه و اردبیل محکوم شدند. امیرمهدی موسویان، دانشجوی پزشکی به ۴ نیمسال محرومیت از تحصیل و تبعید تحصیلی به شهر سمنان؛ محمدامین سلطان زاده، دانشجوی پزشکی به ۳ نیمسال محرومیت از تحصیل و تبعید تحصیلی به شهر کاشان؛ سهیلا سپیده دم، دانشجوی داروسازی به ۴ نیمسال محرومیت از تحصیل و تبعید تحصیلی به شهر اهواز؛ علی پروین، دانشجوی داروسازی به ۳ نیمسال محرومیت از تحصیل و تبعید تحصیلی به شهر اردبیل؛ الهه اشرف پور، دانشجوی پرستاری به ۲ نیمسال محرومیت از تحصیل و تبعید تحصیلی به شهر ارومیه و رضا انصاریان؛ دانشجوی پزشکی به ۳ نیمسال محرومیت از تحصیل و تبعید تحصیلی به ارومیه محکوم شدند. علیرغم امضای ۲۰۰ نفر از دانشجویان این دانشگاه، طومار دانش آموختگان این دانشگاه و تلاش اساتید برای لغو این احکام، شورای انضباطی وزارت بهداشت چنین احکام سنگینی برای دانشجویان این دانشگاه صادر کرده است.

■ ■ ■

اسماعیلی: تصمیمی گرفته نشده،

جوسازی رسانه ای می کنند

واکنش تند ۳ خواننده ممنوع الکار به سخنان وزیر ارشاد



وزیر ارشاد دیروز سرانجام نسبت به خبر ممنوع الکاری پنج خواننده سرشناس موضع گرفت و آن را شایعه سازی رسانه ای و تلاش برای

التهاب آفرینی دانست.

محمد مهدی اسماعیلی در پاسخ به اخبار ممنوع الکاری برخی خواننده های پاپ، گفت: «تمی دانم، باید شبکه رسانه ای ما بررسی کند. چطور امکان دارد که تصمیمی گرفته نشده، رسانه ای شود؟ اینکه قبل از اینکه کسی تصمیمی بگیرد شایعه سازی و جوسازی رسانه ای می کنند، قابل قبول نیست. اقربا انگیزهای مختلف نباید ایجاد اختلاف کنند.»

این صحبت ها اما با واکنش سه نفر از این خواننده ها مواجه شد.

رضاصدقی: «زیربستار دیب هشت تمام فعالیت های من را متوقف کردند و جوابی هم از کسی نگرفتم. بنده

بافتن موسیقی تماش گرفتیم و جواب رستی در تایید یار ندادند و گفتند پیگیر می شوند اما بعد از دو هفته سکوت، جوابی نگرفتم.»



امیر مقاره: «یا حرف غیرواقعی تحویل مردم ندهید یا بگویند ما اطلاع نداشتیم یا بگویند یکی لج کرده (سلیقه شخصی) و داریم در دستش

می کنیم یا بگویند تصمیمی بوده که من در جریان نبودم و تازه صبح جمعه فهمیدم!»

امید حاجیلی: «این جانب امید حاجیلی مدتهاست که ممنوع الکار هستم و تمام پیگیری های من، تهیه کننده و مدیر برنامه ام دفتر موسیقی، معاونت هنری و حراست وزارت ارشاد بی نتیجه بوده است. طبق

صحبتهای جنابعالی احتمالا دوستان زیر مجموعه شما

اطلاعات صحیح و کاملی در اختیار تان قرار نمی دهند

که شما اینگونه تمام مشکلات و ممنوعیت ها را

تکذیب می کنید»

درباره نمایش های «نئورئالیسم»، «بی نویان» و «خانه برناردا آلبا»

صحنه در سیطره کارگردانان جوان



محمد حسن خدایی

نمایش هستند و بیشتر از آنان خواهیم شنید. باید منتظر ماند و دید که خرداد پر حادثه برای تئاتر چه در چنته دارد و چه ارمان خواهد آورد. خسران یاسعدات، اقبال یا تغافل، هر چه هست کشتی طوفان زده تئاتر با آنکه گرفتار موج های سهمگین مصائب است اما راه خویش را در این سال ها افتان و خیزان یافته و به ساحل امن خود رسیده است.

این هفته بنابر سنت این چند ماه به سه اجرا خواهیم پرداخت از سه کارگردان جوان عرصه نمایش. اجرایی متنوع و متکثر و صد البته مدعی. نمایش اول «نئورئالیسم» کمابیش متکلفانه حتی نام «نئورئالیسم» که گویا فلسفه خوانده و است. سلمان سامنی که در نمایشی که این دوستدار تئاتر ایده هاست، در نمایشی که این شب هابر صحنه آورده به زندگی پنهان چند زن روسی می پردازد. اگر این واقعیت را پذیرا باشیم که زنان روسی گرفتار آسیب های اجتماعی هستند و محصول یک ساختار ناکارآمد، باید

این را هم بپذیریم که بدن و زیست روزمره شان نسبت به مردمان عادی، باز نمایی ناپذیر تر است. سلمان سامنی و گروه جوان اجرایی اش، بیش از آنکه مناسبات این زنان را از طریق کنش های انسانی بازتاب دهد، روایتی کلام محور از این زنان به نمایش گذاشته است که گاه ملال آور می شود و گاه حراف. قصه این نمایش مربوط است به زنانی که تحت مدیریت و انقیاد یک زن به اصطلاح کتایخوان، مجبور هستند تاریخ سینما و بخصوص نئورئالیسم را جمع خوانی کنند تا در این و انفسای زندگی از ایندال بیشتر رهایی یابند.

به لحاظ اجرایی بازی ها نتوانسته بر خلق شخصیت ها متمرکز باشد و هر چهار زن نمایش، در حال تقلید کردن اطوارهای روسپیان هستند. در نتیجه بازی بازیگر، چندان باورپذیر نیست و گویی کلیشه هاست که بنیان اجرای «نئورئالیسم» را بر می سازد. نئورئالیسم می توانست اجرایی موفق باشد اگر که بیش از دیالوگ ها، به فرم خویش می اندیشید و به لحاظ شکلی و ساختاری، زیباشناسی نئورئالیستی

را به نمایش می گذاشت. البته که ممیزی در این انحراف و ناکامی نقش داشته و اجازه نداده روایت این نمایش در اینجا و اکنون ما ایران رخ دهد. کشور یونان که در نمایش نئورئالیسم، باز نمایی می شود ربط چندانی ندارد به سیاست، اقتصاد، تاریخ و اجتماع یونان این روزها گرفتار مشکلات نظام سر مایه داری نئولیبرالیستی است.

در نهایت می توان ایده جسورانه کارگردان جوان این نمایش در روایت کسردن رنج زنان آسیب دیده تن فروش را ستود اما نمی توان با استراتژی اجرایی و زیباشناسانه اش همدل و همراه بود. نمایشی که به شکل خلاقانه نمی تواند این میل بیمارگونه به تولید و مصرف «گزین گویند» و «نقل قول» بزرگان را از یک منظر تئاتر بودگی به تماشاگرانی نشان دهد که این روزها گرفتار مصرف گرایی در همه زمینه ها هستند حتی سخن بزرگان. نمایش نئورئالیسم می توانست یک جهان تصنعی را به نمایش گذارد و به مانند فیلم «سال گذشته در مارین باد» این تصنع را تا نهایت منطقی خودش ادامه دهد و به یک حقیقت رادیکال برسد.

نمایش دوم- بی نویان

نمایش بی نویان را می توان یک کمدی سیاه در نظر گرفت که در حال اتفاق افتادن در یک آینده نامعلوم است. ژست ها و مناسبات میان شخصیت ها شباهت زیادی به این روزهای ما دارد. اما در گفتار بازیگران نشانه های دال بر یک آینده دور و دراز نمایان است. فی المثل قیمت یک بطری آب معدنی چند میلیون است و دستمزد یک نمایشنامه نویس نزدیک یک میلیارد. اما اجرا نتوانسته بیش از این خود را از وضعیت اینجا و اکنون ماکلاص کند و یک آینده متمایز و یکسره تماشایی بر سازد. ماجرای این نمایش در رابطه با یک گروه اجرایی است که تمرین تئاتر می کنند و ناگهان دو نفر به قصد زدنی و اخاذی به محل تمرین آنان هجوم می آورند. سیر روایی داستان نمایش حاوی چرخش های متناوبی است که یادآور فضاهای جفنگ سینمایی تارنتینو بی است. شخصیت هایی با رفتاری مشنگانه که به راحتی اصول خود را کنار گذاشته و حتی برای توجیه فاصله طبقاتی مردمان جامعه، رابطه فقر و غنا در عفران را توجیه می کنند. وحید منتظری در مقام نویسنده و کارگردان، تا حدودی توانسته نمایشی تماشایی بر صحنه آورد اما به لحاظ اجرایی، نمایش بی نویان دچار کمبودهایی در فضا سازی، بازی ها و منطق روایی است. بازیگران این نمایش جوان و کم تجربه هستند و گاهی از پس اجرایی کردن ایده های نمایش

به تمامی بر نمی آیند. اما در میان این بازیگران جوان بی شک «آران شالودگی» توانسته بهتر از همکاران خویش ایفای نقش کند. در نهایت نمایش بی نویان را می توان با آن لحن کمیک و فضا های جفنگی که می سازد اجرایی کمابیش موفق دانست که همچنان برای موفق تر بودن می بایست تلاش کند. بی نویان احتیاج دارد حتی بیش از این جفنگ باشد و روابط آدم هایش بیش از این معنا بخات و بی سر و ته شود. وحید منتظری بهتر است بیش از خطر کند و رادیکال تر باشد.

نمایش سوم- خانه برناردا آلبا

رئالیسم شاعرانه لور کادر خوانش دانیال اربابی از نمایشنامه خانه برناردا آلبا، مختصات تازه ای به خود گرفته است. لور کایاب تن مردانه را با میل ورزی سرکوب شده زنانه شدت بخشیده است. دراماتورژی دانیال اربابی از این غیاب مردانه و میل ورزی شدت یافته زنانه، مبتنی است بر تن نزدیک شدن به شقاوت آر تویی. اجرا تا حدی توانسته به این استراتژی ناآل آید اما بدن بازیگران همچنان بر منطق باز نمایی ایستاده و چندان نتوانسته شقاوت آر تویی را به نمایش در آورد. به دیگر سخن در این اجرا، بدن بازیگران که همگی زنان جوان و آمو تر هستند، بیش از آنکه وضعیت زنانه را خلق کنند آن را با مصرف بیش از اندازه ژست های اغراق شده، تقلیدی می کند. فی المثل در اغلب صحنه ها نگاه دختران خانه برناردا آلبا، واجد خیرگی است و ژست های مکانیکی. فرآیندی متناوب که به اجرایی کمابیش اکسپرسیونیستی میدان داده است و از شاعرانگی لور کادر می شود. طراحی صحنه چنان تدارک دیده شده که گویی شخصیت هادر یک زندان گرفتار شده اند. زنجیرهایی که از سقف آویزان است حسی از اسارات و توامان امکان تماشای چشم اندازهای خارج از خانه را به ذهن متبادر می کند. دانیال اربابی و گروه جوان اجرایی اش، نمایشی تماشایی بر صحنه آورده اند که ملال آور و کسالت بار نیست اما تماشاگران را واجد کیف و سعادت لور کابی هم نمی کند. اجرایی که از لور کافاصله می گیرد تا جهان خویش را بسازد. اما نکته اینجاست که مفاهیمی چون زنانگی و خواهرانگی با این شیوه اجرایی کم رقی شده و مردانه و ماشینی به نظر می آیند. در نهایت این اجرا باز تالی است از زیباشناسی زمانه ای که شاعرانگی لور کابی را بسنده نمی داند و در پی شقاوت آر تویی است. نتیجه هر چه باشد بار دیگر ما مهمان لور کاور رنج و سوژگی دختران خانه برناردا آلبا هستیم.

کاهی بوده و در عین حال در مقابل رشد ۷۹ درصدی قیمت کتاب، مقایسه فروش عناوین کتاب در دو سال اخیر نشان می دهد عناوین تنها با ۱۴ درصد رشد مواجه بوده اند. در واقع اگر بخوایم فروش کتاب در نمایشگاه سال گذشته را با احتساب گرانی ۷۹ درصدی محاسبه کنیم به رقمی حدود ۳۷۸ میلیارد تومان می رسیم که با کسر این رقم از فروش ۴۰۱ میلیارد تومانی کتاب در نمایشگاه سال ۱۴۰۲ به رقمی حدود ۲۳ میلیارد تومان خواهیم رسید که نشان می دهد اگر تفاوت معنادار قیمت پشت جلد کتاب ها و افزایش قیمت کاغذ و کتاب را بخواهیم در نظر بگیریم، رقم تفاوت ریالی بین دو سال اخیر کمی بیش از ۲۰ میلیارد تومان خواهد بود.

افزایش ۷۰ درصدی قیمت کتاب تنها در یک سال اخیر

همین ارقام به خوبی نشان می دهد که افزایش قیمت کاغذ و به تبع آن نیز افزایش قیمت کتاب تاثیر مستقیم خود را بر خریداران این کالای فرهنگی گذاشته است و در واقع مردم در نمایشگاه سی و سوم در سال ۱۴۰۱، در بخش مجازی یک میلیون و ۲۰۰ هزار نسخه کتاب خریدند و با احتساب برآورد بخش حضوری حدود ۳ میلیون نسخه کتاب خریداری شده است و ۲۵۰ میلیون ریال پرداخت کردند؛ اما در نمایشگاه سی و چهارم یعنی در سال ۱۴۰۲ تنها ۵۰ هزار نسخه بیشتر خریدند، در حالی که تقریباً دو برابر آن پول پرداخت کردند.

از سوی دیگر بر اساس ارقام و آمارهایی که اتحادیه ناشران ایران پیش از این اعلام کرده بود، میانگین قیمت پشت جلد کتاب در اردیبهشت ماه سال ۹۸ و آخرین دوره برگزاری نمایشگاه کتاب پیش از کرونا که دوره سی و دوم این نمایشگاه بود، رقمی حدود ۳۵ هزار تومان بوده است و این رقم در اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۱ (اولین دوره نمایشگاه بعد از دوران همه گیری کرونا) به ۶۳ هزار تومان افزایش یافت؛ در واقع در فاصله این سه سال کتاب ۴۴ درصد گران شده است.

اما متوسط قیمت کتاب در اردیبهشت ۱۴۰۲ به رقم ۱۱۳ هزار تومان رسیده و این یعنی قیمت کتاب در حداقل دو نمایشگاه و در تنها یک سال اخیر تا ۷۹ درصد افزایش داشته است. حال این ارقام را در حالی که بار دیگر در ذهن بررسی می کنید این نکته را نیز به خاطر بسپارید که یارانه ای که دولت برای سی و چهارمین دوره نمایشگاه کتاب پرداخت کرده حدود ۷۰ میلیارد تومان بوده و این یعنی باید در محاسباتی انجام شده رقم یارانه مورد نظر را نیز در نظر گرفت.

کتاب گران شده، علاقه مردم افزایش نیافته

از سوی دیگر مساله افزایش قیمت کاغذ مطرح است موضوعی که تاثیر مستقیمی بر وضعیت فروش کتاب در کشور دارد و شاید بی دلیل نبود که هیر انقلاب نیز در بازدید از نمایشگاه کتاب بر این مساله تاکید ویژه داشتند. تاکید دیگری بعدتر سخنگوی دولت نیز بر آن اذعان داشت که باید فکری برای بهبود وضعیت کاغذ در کشور انجام شود. البته که تا زمان بهبود این وضعیت در حوزه کاغذ و نشسر، هر افزایش فروشی در نمایشگاه های کتاب را باید از نتایج گرانی این کالای فرهنگی دانست و نه امکان خرید بیشتر از سوی شهروندان.

قیمت کتاب رشد کرد، نه قدرت خرید شهروندان

باید توجه کرد که در حالی که ما بار شد ۷۹ درصدی قیمت کتاب تنها در یک سال مواجه شده ایم عملاً قدرت خرید شهروندان برای خرید کتاب افزایش نیافته بلکه بیشتر



کتاب فروخته شد، حدود ۱۰۷ میلیارد تومان سهم فروش کتاب در بخش حضوری و حدود ۱۰۳ میلیارد تومان سهم فروش کتاب در بخش مجازی بود.

بنابر همین آمار که البته در منابعی تا ۲۵۰ میلیارد تومان نیز بیان شده است، تا این جای مقایسه می توان گفت که در نمایشگاه سی و چهارم میزان فروش ریالی بالاتر از نمایشگاه سی و سوم بوده است. اما در نمایشگاه کتاب سال گذشته، یعنی دوره سی و سوم، فروش کتاب در بخش مجازی یک میلیون و ۲۰۰ نسخه بوده است.

متأسفانه در بخش خرید حضوری کتاب آمار سال گذشته به اندازه آمار فروش مجازی در همان سال دقیق نیست، اما می توان با احتساب برآورد فروش حضوری کتاب به فروش کل رقمی بین ۳ میلیون نسخه تا ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار نسخه کتاب در سال گذشته دست یافت. مقایسه این دورقم بین سال های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ نشان می دهد که حداقل در بخش تعداد نسخ فروخته شده از کتاب های موجود، تفاوت چشمگیری بین دو سال مورد نظر وجود ندارد.

از سوی دیگر باید توجه کرد که در نمایشگاه سی و سوم ۲۵۰ میلیارد فروش به ثبت رسید و در نمایشگاه سی و چهارم این رقم به ۴۰۱ میلیارد رسیده و در واقع این یعنی که در فروش ریالی نمایشگاه کتاب تهران ۶۰ درصد افزایش داشته در حالی که تعداد نسخه های فروخته شده تنها ۱۴ درصد افزایش را تجربه کرده اند و این نشان از گرانی بسیار زیاد کتاب در یک سال اخیر دارد.

گزارش

آمار غلط انداز از میزان فروش در نمایشگاه

دولت گرانی ۷۰ درصدی کتاب را هم مصادره به مطلوب کرد

نمایشگاه کتاب تهران در حالی به پایان رسید که مسئولان دولتی و وزارت ارشاد تلاش می کنند از فروش کتاب در این دوره یک دستاورد بسازند.

به گزارش اقتصاد ۲۴- شاید در همین راستا بود که علی رضائی، سخنگو و قائم مقام سی و چهارمین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران با انتشار نوشته ای در فضای مجازی از فروش ۴۰۱ میلیارد تومانی کتاب در دو بخش حضوری و مجازی خبر داد.

اونوشت. «مجموع فروش سی و چهارمین نمایشگاه کتاب تهران بیش از ۴۰۱ میلیارد تومان. مردم عزیز سراسر کشور ۲۵۱ میلیارد و ۲۹۰ میلیون تومان در بخش حضوری و ۱۴۹ میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان در بخش مجازی کتاب خریدند. تعداد کتاب های خریداری شده بیش از سه و نیم میلیون نسخه تخمین زده می شود. تعداد نسخه های فروش رفته در بخش مجازی (دقیق) یک میلیون و ۳۶۹ هزار و ۶۰۶ نسخه، تخمین تعداد نسخه های فروش رفته در بخش حضوری (بر اساس میانگین قیمت کتاب های فروش رفته در بخش مجازی) دو میلیون و ۲۹۷ هزار و ۵۲۹ نسخه. خدا قوت به ناشران و کتاب فروشان گرامی، دستمزد یزاد به پستیچی های عزیز برای رساندن بسته های کتاب به روستاها و شهرها»

نگاهی به آمار ها و دستاوردهای سی و چهارمین نمایشگاه کتاب

البته که این آمار در حالی است که اکنون تعداد کل کتاب های خریداری شده بیش از سه و نیم میلیون جلد تخمین زده می شود. نگاهی به آمار ارائه شده از سوی ستاد خبری سی و چهارمین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران، چند آمار ورق را پیش روی مای گذارد: -مجموع فروش سی و چهارمین نمایشگاه کتاب تهران بنابر این آمار حدود ۴۰۱ میلیارد تومان بوده است.

-در بخش حضوری ۲۵۱ میلیارد و ۲۹۰ میلیون تومان کتاب خریداری شده است. -در بخش مجازی نیز ۱۴۹ میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان کتاب خریداری شده است. -تعداد نسخه های فروش رفته در بخش مجازی (دقیق) ۱/۳۶۹/۶۰۶ نسخه است.

-تخمین تعداد نسخه های فروش رفته در بخش حضوری (بر اساس میانگین قیمت کتاب های فروش رفته در بخش مجازی): ۲/۲۹۷/۵۲۹ نسخه تخمین زده می شود.

-همچنین در این دوره نمایشگاه بیش از ۳ هزار عرصه کننده حضور داشتند، ۲۱۰ کتاب فروش، ۱۰۰ ناشر خارجی و ۲۷۰ ناشر داخلی در بخش حضوری و مجازی به عرصه آثار خود پرداختند.

تفاوت های آماری بین دو نمایشگاه کتاب در سال های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲

حال بد نیست نگاهی به آمار و ارقام فروش کتاب در نمایشگاه سی و سوم نگاهی بیندازیم: در دوره سی و سوم نمایشگاه کتاب تهران، ۲۱۱ میلیارد و ۳۵۰ میلیون تومان